

Kázání Bystřička, Růžďka 26.6.2022 **Jsme silní v poznání a ve Slově?**

Vstup 147

Introit: *Jak lahodnou chuť má, co ty, Hospodine, říkáš! Sladší než med je to pro má ústa. Z tvých ustanovení jsem nabyl rozumnosti, proto nenávidím každou stezku klamu. Světlem pro mé nohy je tvé slovo, osvěcuje moji stezku. (Žalm 119, 103-105)*

Píseň 118 (98)

Modlitba

Čtení: Jan 15, 1-14

Píseň 115 (607)

Text kázání: 1. list Janův 2, 1-17

Milí přátelé, bratři a sestry,

co v nás evokuje slovo prázdniny? Tento čas odpočinku a dovolených je odvozen od slova prázdný. Snad proto, že děti mají klid od školních povinností, od kroužků atp. Nicméně zůstat prázdný jako **dunící kov a zvučící zvon** jistě není dobré. Tam, kde je nuda a prázdno, tam to lidská duše dlouho nevydrží. I proto mj. posíláme děti na tábory a vymýšlíme jim jiné programy, aby se nenudily, anebo aby nevymýšlely hlouposti. Tak i my dospělí přece potřebujeme mít dobrou náplň života, abychom nežili tak nějak planě a naprázdno. Když už jsme u těch letošních prázdnin, tak mnozí z nás je již mají spojené také z aktuálním děním ve světě i kolem nás. Prázdné peněženky, prázdná nádrž, prázdná lednička. A co teprve ti, kteří stále prchají před válkou, ztrácí své domovy a své blízké? V duši zůstává veliká prázdnota...

Lidská duše, milí přátelé, ale být prázdná nedokáže. Ona totiž i ta prázdnota probouzí v naší duši vlastně nějaké pocity, kterými jsme zaplavováni a někdy až moc plní. Plní smutku, strachu, beznaděje, hněvu. Prostě všelijakých negativních pocitů, ve kterých se necítíme moc komfortně. Jistě všichni známe takové pocity, neboť procházíme různými těžkostmi. Na druhou stranu ale **není Božím záměrem, abychom byli zužováni strachem, abychom se třeba celý život trápili, nebo byli trvale otroky nějaké hořkosti, naštvání atp.** Ovšem setkáváme se s tím někdy i každý den. Vidíme kolem sebe mnoho lidí, kteří jsou věčně naštvaní, ubrblaní, vznětliví, ale také třeba právě ustrašení, zoufalí. A tak je tu otázka. Co vlastně hýbe tvým životem? Co tebe a mě charakterizuje? Je to rozčilování, reptání, anebo láska, radost a pokoj?

Bůh nám, bratři a sestry, nabízí život v plnosti a v požehnání. Když Pán Ježíš připodobňuje sám sebe k vinnému kmeni a nás k ratolestem, tak nás vybízí, abychom byli na Něj napojeni. Abychom zůstávali v Něm a jako ratolesti sáli z Něj jako z kmene životadárnou mízu. A říká k tomu: **To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná.** Jinými slovy Pán Ježíš touží po tom, abychom byli živi radostí z Ducha svatého, abychom byli šťastni, aby naše duše byla plná Boží lásky, plná Kristova pokoje, abychom byli živi Boží slovem. Jsi tedy plný radosti ze života s Bohem, anebo jsi plný nevděčností, hněvu, či hořkostí? Někdy jistě všichni vybuchneme jako sopka, někdy taky jistě máme obavy, strach z toho, co slyšíme kolem sebe. Podle toho jaké dostáváme informace. Když se ale ohlédneme zpět, co opravdu za nějakou dobu charakterizuje náš život? Světlo, nebo tma? Pokoj nebo neklid? Radost nebo hněv? Láska či zloba?

Apoštol Jan ve svém listě píše, že **kdo zachovává Boží slovo, vpravdě v něm láska Boží dosáhla svého cíle.** A tak se můžeme sami sebe zeptat, dosáhla Boží láska ve mně svého cíle? Změnila a mění můj život? Mám Boží lásku a dávám ji dál? Žiji v této lásce? Anebo ve mně dosáhl svého cíle ten Zlý? Satan a ďábel, který podněcuje ke zlému, ke strachu, k neklidu, k nabručenosti, ke hněvu. Dáváme prostor Duchu svatému, anebo otevíráme dveře svého srdce tomu Zlému? A tak, co skutečně hýbe tvým a mým životem? Je to Bůh a jeho Slovo, jeho láska, anebo něco negativního, zlého? Čím naplňuješ svůj život a čím jsi živ?

Jistě nás ovlivňují právě ty různé informace, které slyšíme. Některé nám jistě nedají spát. Třeba ty od východu, nebo ty o zdražování. Přináší reálnou nejistotu, obavy i strach. A další jiné. Nakolik si je ale pouštíme k srdci a nakolik nás ochromují v naší duši? **Nemějte starost, co budete jíst a pít, důvěřujte Bohu, On se o vás postará,** říká Pán Ježíš. Apoštol Jan nám zase píše, jak je důležité Boha znát osobně a sytit se Jeho slovem. Jestliže se ale nesytíme Božím slovem, ale právě tím vším okolo, je to jako kdybychom do auta, co jezdí na naftu, natankovali benzín, nebo vodu. Co se pak stane? Auto se zadrhne a oprava pak stojí mnoho. A kdo by pak

nebyl naštvaný a nenadával by? Tak i my se mnohokrát zadřeme, když dáme více na slovo ze světa, než když jsme postaveni pevně v Božím slově.

A apoštol Jan nám právě poskytuje návod k tomu, abychom se nezadřeli. Abychom nebyli paralyzováni svými strachy, hněvem, nenávisť. Abychom do svých životů čerpali a tankovali to, co přesně naše duše potřebuje: **Píšu vám, děti, že jsou vám odpuštěny hříchy pro jeho jméno. Píšu vám, otcové, že jste poznali toho, který je od počátku. Píšu vám, mládenci, že jste zvítězili nad Zlým.** To jsou ty nejdůležitější informace, kterými se máme sytit! Věříš, že jsou ti odpuštěny všechny hříchy? Že oběť Pána Ježíše byla dokonalá? Anebo si myslíš, že ti odpuštěno není a nebude? Dáš na Boží pravdu, anebo na svůj vlastní úsudek? Uvěřit Božímu Slovu znamená smíření a pokoj v duši. Dát na vlastní úsudek ale přináší neklid. A co to další slovo? **Poznáváš osobně Toho, který je od počátku? Máš s Ním osobní vztah?** Vyznáváš Pánu své hříchy a přijímáš od Něho odpuštění. Znáš osobně jeho milosrdné srdce? Pokud ho neznáš, pak nemůže být to tvé srdce naplněno Jeho milující láskou. Pak jsi plný nejistot, tvá duše je neklidná a navenek se to projevuje. Jsi zmítán okolnostmi, protože neznáš stálost a věrnost Boží. On je přece jediná jistota v nejistém světě. On tě zná, ví o tobě vše a je připraven tě přijmout k sobě. **A jak se ti daří vítězit nad Zlým a nad zlem?** Necháváš se unést hněvem? Jsi náchylný k tomu, abys vybuchnul a tak kolem sebe ubližoval? Anebo jsi přemožen Boží dobrotou a láskou, takže nemůžeš jinak, než odpustit a žehnat i těm, co ti ubližují? Pamatujme, bratři a sestry, že před Bohem není silný ten, kdo vyhrožuje, ubližuje, zabíjí, kdo umí křičet a silou, zbraněmi a zlem si zjednávat respekt. Takový je vlastně slaboch, neboť se nechal přemoci zlem. Písmo nás naopak učí: **Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.** Ten, kdo takto činí, ten není slaboch, ale je právě silný.

A tak apoštol Jan ještě jednou zdůrazňuje, co je důležité a prioritní. Co je třeba dělat, abychom nebyli zmítání ze strany na stranu kdejakým závanem zla, lži a faleš, ale naopak abychom byli pevní a ustáli vše, co na nás přichází. **Napsal jsem vám, děti, že jste poznali Otce. Napsal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, který jest od počátku. Napsal jsem vám, mládenci, že jste silní a slovo Boží ve vás zůstává, a tak jste zvítězili nad Zlým.** Napsal jsem vám, že jste Boží děti, pokud znáte Nebeského Otce. Není nic víc, než poznat opravdovou Boží lásku. Není nic víc, než být si jist, že **nic mne nemůže od Boží lásky odloučit. Ani život, ani smrt, minulost, budoucnost, žádná mocnost, žádná válka, žádný vrah a ani žádné mé selhání.** A jak můžeme tedy zvítězit nad tím Zlým? Tím, že budeme silní v Božím slově, tím, že ho budeme znát. Tím, že se jím budeme pravidelně sytit! Nevím, jak vy, bratři a sestry, ale má zkušenost je taková, že když chvíli polevím v tom sycení Božím slovem, pak začne i má víra kolísat a dostávají se nálady ne moc pěkné. Silný je ten, kdo pravidelně jí. Avšak! A to je třeba zdůraznit, k tomuto sycení je třeba i živou vodu, tedy Božího Ducha. Pokud bychom Bibli četli bez modlitby, bez rozmlouvání s Duchem svatým, pak se z nás stanou nikoliv Boží děti, ale tvrdí zákoníci, Tedy ti, kteří umí jen druhé moralizovat, protože vědí, jak by ti druzí měli žít a přitom sami se měnit nechťejí. Číst tedy Písmo bez osobního setkání s Bohem je jako jíst syrové maso, nebo syrové brambory. Anebo ještě hůře, jako sypat do sebe nevařenou rýži, či drtit mezi zuby tvrdé nevařené těstoviny. Anebo, známe to z pohádky, jako vařit bez soli. Dovedeme si to představit? Jak bychom asi pak byli protivní? Tak je protivný i ten, kdo druhé tluče Bibli po hlavě. My však máme šířit poznání, tzn. pravdu Boží, slovo Boží s láskou Boží, kterou sami můžeme zakoušet. Bůh již učinil vše k tomu, abychom nebyli jen studený dunící kov, ale aby láska Boží v nás dosáhla svého cíle. Záleží ovšem, jestli jí dáme ve svém životě prostor.

A tak je důležité, milí přátelé, být napojen na Pána Ježíše Krista, abychom jako ty špatné ratolesti neuschli. Spojení s Ním v modlitbě i ve společenství, kde On je uprostřed nás, u Jeho Slova a v Jeho přítomnosti. Pak bude všechno temné v nás ustupovat a naopak stále více nás bude prozařovat Kristovo světlo. Amen. Modlitba píseň 303 (446)

Slovo poslání: 1. Korintským 13, 1-8a

Požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary i přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi námi. Amen. Píseň 418 (685)